

national ret, havde i praksis vist sig i vidt omfang at blive fastsat som direktiver, der normalt kræver nationale opfyldelsesbestemmelser. Af lovtekniske såvel som af praktiske grunde fandt man det derfor hensigtsmæssigt i dyreværnsloven at åbne mulighed for, at sådanne regler kan gennemføres administrativt.

Forud for deltagelse i arbejdsgruppemøder i EU-regi inden for dyreværnsområdet afholder Justitsministeriet møder i en særlig komité («den nationale komité»), hvor udkast til direktiver løbende gennemgås og drøftes. Den nationale komité består foruden af embedsmænd fra de berørte ministerier af særligt sagkyndige og af interesserepræsentanter fra landbruget og dyreværnsforeningerne. Derudover suppleres komiteen med eksperter og repræsentanter for interesseorganisationer inden for særlige områder, som skal drøftes. Direktivudkastene bliver tillige forelagt Folketingets Europaudvalg.

På denne baggrund vedtog Folketinget i 1993 den foreslåede ændring af dyreværnsloven.

Formålet er herudover at gøre det muligt administrativt at fastsætte regler, der sikrer anvendelsen af forordninger på dyreværnsområdet. Det kan f.eks. være bestemmelser om, at ansøgning om godkendelse i henhold til en forordning skal behandles af en bestemt myndighed, ligesom der kan udpeges en bestemt myndighed til at føre tilsyn og lignende i henhold til en forordning.

En sådan bestemmelse blev foreslået indsat i dyreværnsloven i 1998, idet der havde vist sig behov for at kunne fastsætte supplerende regler vedrørende anvendelsen af forordninger på dyreværnsområdet. Den foreslåede ændring blev indsat i dyreværnsloven ved lov nr. 80 af 9. februar 1999.

Adgangen til administrativt at fastsætte regler, der gør det muligt at opfylde vore internationale forpligtelser også på slagtekyllingeområdet, er således allerede givet i dyreværnsloven. Med gennemførelsen af en særlov for hold af slagtekyllinger finder Justitsministeriet, at bestemmelsen tillige bør medtages her. En lignende bestemmelse er også medtaget i de særlove, der er vedtaget om indendørs hold af svin, jf. lov nr. 404 af 26. juni 1998 om indendørs hold af drægtige søer og gylte og lov nr. 104 af 14. februar 2000 om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin.

Til § 20

Lovforslaget indeholder en række bemyndigelsesbestemmelser, hvorefter justitsministeren administrativt kan fastsætte nærmere regler om lysprogrammer og lysintensitet (§ 4, stk. 3), opgørelse af den gennemsnitlige belægningsgrad (§ 7, stk. 2), foder- og drikke-

vandsanlæg (§ 8), slagteriovervågning (§ 9, stk. 3), besætningskontrol og fødevarerregionens øvrige reaktionsmuligheder (§ 15), udlevering af oplysninger (§ 17, stk. 2) og om opkrævning af visse beløb (§ 18, stk. 6). Disse regler kan få stor indflydelse på såvel kyllingernes velfærd som producenterens økonomi. Det foreslås derfor, at justitsministeren forpligtes til at høre både dyreværnsorganisationer og andre organisationer, der efter ministerens skøn særligt berøres af reglerne, inden sådanne regler må fastsættes.

Dyreværnsloven indeholder i § 27, stk. 1, en tilsvarende lovbestemt høringspligt forud for udfærdigelse af administrative regler efter dyreværnsloven.

Bestemmelsen svarer til § 11 i arbejdsgruppens lovudkast, jf. delrapportens afsnit VIII.

Til § 21

Stk. 1 indeholder regler om straf for overtrædelse af lovens bestemmelser om obligatorisk brug af lysprogrammer (§ 4, stk. 1 og 2), tør og løs strøelsesmåtte (§ 5), uskadelig ventilation og klimastyring (§ 6), gennemsnitlig maksimal belægningsgrad (§ 7, stk. 1), krav om tilstrækkelig foder- og vandforsyning (§ 8, stk. 1), og om undladelse af at efterkomme et påbud om nedsættelse af belægningsgrad (§ 12) og om tilsidesættelse af vilkår som betingelse for at sætte belægningsgraden op (§ 13). Endvidere indeholder bestemmelsen regler om straf for overtrædelse af pligten til at yde hjælp til fødevarerregionens repræsentant i forbindelse med kontrolbesøg (§ 16, stk. 1) og pligten til at give oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af fødevarerregionens kontrolbesøg (§ 17, stk. 1).

Hvis en producent ikke efterkommer påbud fra fødevarerregionen om at udbedre nærmere bestemte forhold i bedriften eller om at udarbejde en redegørelse eller lignende, jf. § 11, indeholder § 12 hjemmel til, at fødevarerregionen kan meddele producenten et påbud om at nedsætte belægningsgraden. Et sådant påbud forventes at være så belastende for producenten, at der ikke er behov for tillige at straffe vedkommende med bøde eller fængsel. § 21 indeholder derfor ikke regler om, at overtrædelse af påbud efter § 11 skal kunne straffes. Til gengæld kan overtrædelse af påbud om nedsættelse af belægningsgraden efter § 12 som nævnt ovenfor straffes.

Den foreslåede strafferamme er bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Folketinget vedtog den 26. maj 2000 et forslag til lov om gennemførelse af forskellige lovændringer i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv. (ændringer som følge af straffuldbyrdelsesloven, afskaffelse af hæftestrafpen